

[Justitsministeren]

til at indgå i den omtalte særlige gruppe, og at gruppen herefter er under reorganisering. Rigspolitichefen har videre oplyst, at det stedse har været sikret, at politiet i givet fald ville kunne disponere over tilstrækkelige midler, herunder det fornødne mandskab, til indsats ved særlige politiopgaver som ovenfor omtalt.

Justitsministeriet kan for sit vedkommende henholde sig til det af rigspolitichefen anførte.

Spm. nr. 927

Til *undervisningsministeren* (9/6 80) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren forsikre, at hun ikke blot vil »drøfte praktikpladsspørgsmålet med arbejdsmarkedets parter« (Berlingske Tidende 5/6), men også lærepladsspørgsmålet, således som ministeren er forpligtet til ifølge forliget omkring ungdomsuddannelserne?«

Begrundelse

I ministerens kronik i Berlingske har hun en tendens til at se bort fra de meget vigtige ændringer i regeringens oplæg, der blev indføjet bl.a. på krav fra venstre. Hun taler om, at der bør være lige så kort til en basisuddannelse, dvs. EFG, som til gymnasiet. Ikke et ord om lærlingeuddannelsen.

Hun taler om, at »erhvervslivet bærer et stort ansvar for at tilvejebringe de nødvendige praktikpladser«. Ikke et ord om lærepladserne, som ministeren også ifølge forliget er forpligtet til at gøre noget for.

Hun gentager den usandhed, at det er dyrt at bevare lærlingeuddannelsen, på trods af at den kun koster en tredjedel af EFG. Det er jo tværtimod EFG, der er dyr at bevare.

Endelig bidrager hun på beklagelig vis til at bekræfte den fejlfortolkning, at ungdomsuddannelserne på én gang skal være både studie- og erhvervsforberedende, skønt der i den vedtagne folketingsbeslutning faktisk står »eller«.

Hun skriver, at uddannelserne skal »give eleverne de nødvendige forudsætninger for at kvalificere sig til erhvervmæssig beskæftigelse og videregående uddannelse....«. Men der står faktisk i beslutningen »erhvervmæssig beskæftigelse eller til korterevarende eller længerevarende videregående uddannelse.«

Ministerens formulering var venstre aldrig gået med til. Det ved ministeren. Derfor må hun passe på at være loyal over for det, vi faktisk blev enige om.

Jeg kan forsikre ministeren, at jeg vil vogte på hendes ord og gerninger i den kommende tid og holde hende på aftalens – og dermed dydens – vej.

Besvarelse (17/6 80):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det fremgår af begrundelsen, at spørgeren på baggrund af min kronik i Berlingske Tidende den 5. juni 1980 føler sig usikker på, om også lærlingeuddannelserne indgår i mine planer for den forestående realisering af den nyligt vedtagne principbeslutning om ungdomsuddannelserne.

Såfremt spørgeren føler behov for en forsikring om, at jeg vil vedstå det indgåede forlig omkring ungdomsuddannelserne, skal jeg gerne bekræfte, at de drøftelser, jeg vil føre med arbejdsmarkedets parter, naturligvis vil tage sit udgangspunkt i den eksisterende uddannelsesstruktur og de beslutninger, folketetinget har truffet om ungdomsuddannelserne.

Spm. nr. 928

Til *justitsministeren* (9/6 80) af:

Glistrup (FP):

»Ministeren bedes udførligt belyse den nærmere retlige karakter af regeringens aftaler af 10. og 15. april 1980 med Pensionskasserådet og Livs- og Pensionsforsikringssekskabernes Forening.

Begrundelse

Den 2. juni 1980 udsendtes en diger betænkning vedrørende regeringens idé om, at forsikringstagerne i livsforsikringssekskaber m.v. eventuelt skal have deres opsparing udsat i betragteligt omfang for erhvervslivets risici.

Som bilag 1 A og bilag 1 B til denne betænkning var optrykt nogle aftaler af 10. og 15. april 1980. I disse var så godt som enslydende klausuler af følgende indhold (her citeret fra aftalen af 10. april 1980):